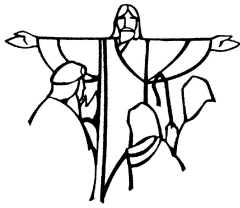

KRISTI HIMMELSFÄRDS DAG

IN FESTO ASCENSIONIS

Text Apg 1:1-11. Predikan Gunnar Edwardsson. ELBK

”Vi har vårt medborgarskap i himmelen och därifrån väntar vi ock Herren Jesus Kristus såsom Frälsare.” Fil 3: 20

Så talar aposteln och säger att vi väntar Kristus såsom Frälsare. Det är ett viktigt ord i dag. Vi väntar Kristus. Såsom han for upp till himmelen denna dag så ska han komma igen. Han ska komma igen för att döma levande och döda. Då när änden på allting kommer. Med tro på Kristus kan vi vänta den dagen, den stunden, ty han som då uppenbarar sig är vår Frälsare. Han som välsignade sina lärjungar när han for upp.

Vi säger därför i dag:

DEN HIMLAFARNE JESUS KRISTUS

1) ÄR VÅR FRÄLSARE

När vi denna dag säger att Jesus fullbordat sitt jordelivs verk, så talar vi inte om något som därigenom blivit enkelt, logiskt, förnuftigt och lättsmält och alla kan acceptera, utan vi talar om det som angår alla människor, men som inte många lyssnar till. Redan det som sker denna dag, att han far upp till himmelen, brukar förkastas och förlöjligas som en myt, ett påhitt, en saga.

Himmelsfärden liksom hans uppståndelse ställs i dag under den domen att allt det är myter. Något som människan omöjligt kan tro. Det tillhör en förgången tid och värld då man trodde på sådana under och berättelser. Ja, detta säger inte bara de i alla tider närvarande förnekarna av kristen tro. Det säger också de som skulle företräda den, skulle vara ljus och salt i världen. Men nu har man i stället släkt ljuset, kastat ut saltet, gjort sitt förnuft till domare. Och samtidigt menar sig vara kyrkans ledare. Vad man inte förstår det är att man gör sig till ett med Jesu motståndare i evangelierna, de som inte erkände hans under, de som inte trodde på hans uppståndelse och heller inte förstår på hans himmelsfärd. Läser vi Skriften känner vi igen dem där. Och vi ser då också att de som kom till Jesus, de som trodde på honom, de förnekade inte hans under, de avvisade inte hans uppståndelse, de trodde på honom som Frälsare. Henric Schartau säger träffande ”Sådan som världen menar att Jesus Kristus är, sådan är han inte. Men sådan de inte kan förstå sig att han är, sådan är han.”

Det är träffande formulerat och det gäller också Jesu gärningar och hans himmelsfärd. För lika lite som hans jordiska levnad var en fantasi, lika lite är det som sker 40 dagar efter påskdagen en historielös idé. Nej här handlar det om verklig historia, om det som verkligen har skett.

Frälsningshistoria, för det som sker, det sker för oss människor och för vår frälsnings skull. Vi är alla indragna i detta skeende. Inte genom egen kraft eller för att lägga något där till som saknas och som vi kan bidra med. Nej, vi är inte med på det sättet. Utan vi är alla med genom att det skedde med avseende på oss. Han kom till vår frälsning sänd. Och inte för att ge oss idéer om hur vi ska förverkliga det goda samhället, utan för att rädda oss. Rädda oss undan det verkliga fördärvet, djävulen, synden, döden och domen. De verkliga och farligaste fördärvmakterna i människans liv, som hon inte kan freda sig mot eller som inte kan hålla stånd emot. Han kom för att vinna seger, en seger för oss och i vårt ställe. Och det genom sitt lidande, sin död och uppståndelse. Och nu heter det: *”Han lyfte sina händer och välsignade dem och medan han välsignade dem försvann han ifrån dem och blev upptagen till himmelen.”* Denna välsignelse som kommer dem till del, är dem inte given därför att de visat sig vara de bästa av lärjungar, utan är alltsammans ett utflöde av hans utesägligt rika nåd. Det är som försonade, tagna till nåder, som troende på Jesus och på hans frälsningsverk, som denna välsignelse uttalas. Så sägs den inte blott för dem och bara då, det är den förblivande välsignelse för

Jesu alla lärjungar i alla tider. Ty hans ord, hans välsignelse är inte yttringar av stundens tillfälle utan förblivande nådeshandlingar för Kyrkan i alla tider och därför också välsignelse över oss.

Och det är detta vi måste säga när vi i dag säger att vi tror på den Himlafarne Jesus Kristus: Vi tror att han är vår Frälsare, som frälst oss från döden och helvetet, och det genom sitt liv, lidande och sin död och uppståndelse. Ja att han farit upp till himmelen, efter sitt ord och löfte: *"Jag har utgått från Fadern och kommit i världen, åter lämnar jag världen och går till Fadern."* Så har han fullgjort allt, och det för vår skull och för frälsning.

Det är han som är din Herre och Frälsare. Inte därför att du är duglig kristen eller för att du visat dig förtroende värd. För så är det inte. Utan för att han är Herre och Frälsare för syndare sådana som du och jag. Det är sanningen då som nu. Det var sanningen för de små och svaga lärjungarna och det är sanningen för hans arma hjord i dag. Och kom ihåg att du får tro det, förlita dig på detta goda budskap och ha ditt samvetets frid däri.

2) ÄR DEN SOM ÄR OSS NÄRA ALLA DAGAR

När Jesus far till himmelen och lämnar lärjungarna på jorden, så har han förutsagt detta för dem. *"Jag ska inte lämna er Faderlösa"* säger han. Han ska låta den helige Ande komma till dem och lära dem och undervisa dem om allt han sagt. Och så säger han: *"Min frid ger jag er..."* Inte ger han den som världen tror på och anser sig kunna *giva, utan den frid som leder till evigt liv och saligt. Det är den han ger och skänker oss: "Min frid ger jag er!"*

Och ännu märkligare är att han säger *"Jag är med er alla dagar intill tidens ände"*. Han far upp i himmelen, han försvinner ur deras åsyn, men han har inte farit ifrån dem. Tvärtom. Den synliga närvaro har de inte, men hans närvaro är likväl där och är verklig. Och det är den närvaro han också lovar oss. Att han vill vara oss nära, för varje dag och därmed leda oss på sina vägar och vara vår räddare och frälsare varje dag. Tänk så märkligt, och ett sådant löfte. Må vi taga det till oss, tro det och leva med honom för varje dag!

3) ÄR DEN VI VÄNTAR PÅ

"Denne Jesus som har blivit upptagen till himmelen, han ska komma igen på samma sätt som ni har sett honom vara upp till himmelen." Lärjungarna som var med, fick detta löfte av änglarna, men för dem uppfylldes inte detta. Inte ännu. Det var inte bara sagt till dem utan sagt till oss alla. Han ska komma igen. Den dagen ska vara den sista. Då skall allt komma fram i ljuset. Fruktar du den dagen? Ja den fruktan delar du säkert i så fall med många. För många vill helst glömma att han sagt detta och Skriften vittnar om det. Och det synas som om det vore den väntan som bara väntar på oss. Men i dag kan vi säga – på grundval av det goda budskapet – Jesus ska komma tillbaka och du får vänta honom som din Frälsare. Ja, som den gode, barmhärtige, som visat sig ha givit dig förlåtelse för alla dina synder.

"Vi har vårt medborgarskap i himmelen och därifrån väntar vi ock Herren Jesus Kristus såsom Frälsare." säger aposteln. Det får också du säga. Ty fruktan och väntan på domen är inte en kristens väntan, utan i stället: *"Jag väntar efter Herren och jag hoppas på hans ord."* (Psalt 130).

Till härlighetens land igen, Jag ser dig Jesu fara / Men jag på jorden måste än, En gäst och främling vara / Långt från mitt hem jag vandra här, Mitt sällskap sorg och möda är

En skymt jag då i trone ser, Utav det goda landet / Där du från mig ej skiljes mer, När löst ur syndabandet / Bland helgon jag fri och glad, Får bo i levande Guds stad.

Däruppe är det ingen natt, Och ingen gråt och smärta / Däruppe är min högsta skatt, Och där har jag mitt hjärta / Där får i härlighet jag se, Min himlafarne Frälsare.

Och som du for du komma skall, O Jesu hit tillbaka / Jag troget sköta vill mitt kall, Jag bedja vill och vaka / Jag vet ej stund, jag vet ej dag, Men dagligt dig förbidar jag

Amen